

[Ole Bjørn Kraft.]

om, at Radioen er en af de bedste Veje at kunne naa frem ad med Oplysninger til Befolkningen.

Rager: Det, jeg udtalte før, var, at Ministeren havde taget Initiativet til at bringe denne Sag ind i saglige Baner, da han i sin Tid nedsatte Gaskommissionen, og at han har formaaet trods megen Ophidselse fra anden Side og trods Overdrivelser at holde Sagen paa et nøgternt Grundlag. Til Trods for at Ministeren har gjort dette, har jeg peget paa, at man dog i Kommunerne har maattet sige: Vi bliver overhøbet med Cirkulærer, der forlanges for meget af os; og som jeg pegede paa i den Tale, jeg holdt ved første Behandling, forstod jeg særdeles vel Kommunernes Indstilling og fandt den nøgtern og rigtig. Det, man fra anden Side undertiden gør, er at skrue dette op, til Trods for at Gaskommissionens Betænkning foreligger med dens nøgterne Redegørelse for, hvad der kan opnaas, og Paavisning af, at det ikke er muligt at skaffe en fuld eller blot tilnærmelsesvis Sikkerhed.

Nej, Sagen er takket været Indenrigsministeren holdt paa et nøgternt Grundlag. Vi erkender, at det ikke er gaaet særlig hurtigt. Nej heldigvis, for saa var der sikkert sket mange flere Fejl undervejs end dem, der er sket, som Følge af at der nødvendigvis ved Opbygningen af en ny Organisation maa ske Fejl. Men nu er der ikke overdrevet for meget, og nu gaar det roligt fremad, og jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft skulde blive paa det rent saglige Grundlag. Det er alligevel dér, vi arbejder bedst sammen i denne Sag, og vi arbejder altid godt sammen, naar vi sidder ved Forhandlingsbordet; det være sig i Luftværnsforeningens Landsstyrelse eller i Tingets Udvalg. Det er kun, naar det ærede Medlem kommer her op paa Talerstolen, saa gaar den ikke længere, saa er det, ligesom vi absolut skulde markere en Uenighed paa det saglige Omraade, en Uenighed, som i Virkeligheden ikke er til Stede.

Saa talte det ærede Medlem om, at jeg skulde ikke være kommet med de Bemærkninger om de frivillige. Ja, hvorfor skulde jeg dog ikke det? Jeg gjorde udtrykkeligt opmærksom paa, at det var kun et begrænset Antal Mennesker, der havde Lejlighed til at melde sig til frivillig Tjeneste, men det er vedtaget af Rigsdagen: Værsgo', I der opfylder de og de Betingelser, kan melde jer. Jeg pegede blot paa, at der har ikke

meldt sig en eneste. Dette er dog noget mærkværdigt. Skulde der ikke være blandt alle dem, det ærede Medlem paaberaaber sig, en eneste, som opfylder de Betingelser, og som kunde have meldt sig? Derfor siger jeg, at naar man giver det Arbejdets Karakter, naar man siger: I skal være en af de graa, naar I stiller jer til Raadighed, saa er Interessen ikke saa stor. Hvorfor ikke? Det skylder det ærede Medlem mig Svar paa. Der maa dog være en psykologisk Forklaring paa det, men den vil det ærede Medlem maaske have lidt vanskeligt ved at give.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg havde ikke ønsket denne Diskussion, som formentlig ikke er til nogen Gavn; men jeg kan ikke indlade mig paa at tolerere den Tilstand, at det ærede Medlem, hvor jeg møder ham i Udvalgene, ikke har gjort Indsigelse, men saa bagefter her i Folketingssalen fremsætter sine Anker. Jeg har blot nødig at henvise til Mødet i 21 Mands Udvalget i Februar Maaned i Aar, hvor jeg giver en loyal Fremstilling, en 1½ Time lang Redegørelse for alt, hvad der er foretaget paa dette Omraade, hvad der vil blive foretaget, hvilket Tempo man kan regne med det foregaar i, og hvilke Vanskeligheder der er forbundet dermed ogsaa i Forhold til Kommunerne.

Det ærede Medlem citerede en Artikel i „Social-Demokraten“ i Dag, hvor man siger, at det ikke er foregaaet med særlig stor Hurtighed. Nej, det er det ikke, her saa lidt som i andre tilsvarende Lande. Men det er jo ikke det, det ærede Medlem har ønsket at pointere her i Dag, men at hele Ansvarret paa dette Omraade hviler paa mig; det ærede Medlem siger ikke, at der er Vanskeligheder, og at Ansvarret eventuelt ligger visse andre Steder.

Det er typisk, naar det ærede Medlem nu taler om, at det skyldes Forsømmelse fra min Side, at Pulterkammerrydningen ikke er gennemført. Maa jeg have Lov til at sige, at den 18. November 1938 paa lagde jeg Kommunalbestyrelserne, derunder Fællesudvalget i København, som det ærede Medlem Hr. Aksel Møller er Medlem af, at indsende saa vidt muligt inden 1. Januar 1939 en Særplan for Pulterkammerrydning og ligeledes en Husvagtordning. Saa kan man selvfølgelig sige til mig, at det er mig, der her i Dag har Ansvarret for, at denne Pulterkammerrydning, hvis Betydning man maaske overvurderer — men det er en Sag for sig —, ikke er gennemført. Jeg er dog ikke helt sikker paa, at det ærede Medlem